

Městské státní zastupitelství v Brně

Polní 41, 608 02 Brno

2 ZT 104/2013-258

Krajskému soudu v Brně

prostřednictvím

Městského soudu v Brně

Vaše značka: **8 T 21/2014**

MĚSTSKÝ SOUD V BRNĚ	
..... krát	příloh
Kolky	Kč
Došlo: - 6 . 11. 2014 v hod.	
Podle poštovního razítka dáno na poštu	
dne	Podatelna Polní 39

Obžalovaní **Pavel Kamas, Lukáš Novák, Stanislav Beer, guidemedia etc s.r.o.** –
odůvodnění odvolání proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 10.9.2014 sp.
zn. 8 T 21/2014

Proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 10.9.2014 č.j. 8 T 21/2014 vydanému
v trestní věci obžalovaných jménem

Pavel Kamas,

nar. v
jednatel společnosti guidemedia etc, s.r.o.,
bytem ,

Lukáš Novák,

nar. v
trvale bytem ,

Stanislav Beer,

nar. v
bez pracovního poměru,
bytem ,

a

guidemedia etc,

společnost s ručením omezeným,
se sídlem Brno, Příkop 843/4,
IČ: 29282349,

bylo podáno, v zákonné lhůtě, dne 15.10.2014, v neprospěch obžalovaných, do
zprošťujícího výroku o vině rozsudku

o d v o l á n í,

které nyní **o d ů v o d ň u j i t a k t o :**

Městský soud v Brně rozhodl rozsudkem ze dne 10.9.2014 č.j. 8T 21/2014, kdy podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostil všechny obžalované podané obžaloby Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 5.3.2014, sp. zn. 2 ZT 21/2014 pro skutek spočívající v tom, že

obvinění Pavel Kamas jako jednatel společnosti guidemedia etc, s.r.o., redaktor a překladatel, Lukáš Novák jako spolupracující redaktor a grafik a Stanislav Beer jako autor komentářů v rámci nakladatelství guidemedia etc, s.r.o., se sídlem Brno, Příkop 843/4, IČ: 29282349,

a obviněná společnost guidemedia etc v rámci svého podnikání spočívajícího zejména v činnosti nakladatelství a internetovém prodeji jí vydaných knih,

společně vytvořili, v nákladu 10.000 kusů vydali a od 6.12.2012 na knižním trhu prodávali, knihu "Adolf Hitler Projev", ISBN 978-80-905310-1-7, obsahující zejména osmnáct projevů Adolfa Hitlera z let 1939 až 1942, obsahující myšlenky a principy nacionálního socialismu, konkrétně pak mimo jiné jeho úvahy a názory ohledně údajného utlačování či masakrování německého obyvatelstva v Československu a Polsku, vyjádření sympatií k fašistickému režimu ve Španělsku a Itálii, kritiku tzv. mezinárodního židovstva a demokratických režimů v zemích tzv. Západu a vyzdvihování úspěchů při budování nacionálního socialismu v Německu,

přičemž tyto projevy byly doprovázeny titulky a komentáři jednoznačně vyznívajícími jako souhlas s obsahem těchto projevů, mající formu jakéhosi vysvětlení správnosti tehdejších názorů Adolfa Hitlera či prokázání pravdivosti jeho tehdejších tvrzení, kdy je tak v rámci zmíněných komentářů například tvrzeno:

že Adolf Hitler vystupoval jako muž, který má český národ v úctě, a Německu nemůže být vytýkáno, pokud se rozpadl státní útvar Československo (viz Odpověď Rooseveltovi, stránka 28 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Návrat Rakouska“, „Návrat Čech a Moravy“ a „Vztah k českému národu“,

že v září roku 1939 začala německá branná moc odstraňovat nesnesitelné poměry na východních hranicích Říše a ve vzduchu ležel pocit hrdosti a zadostiučinění nad tím, čeho bylo za tak krátkou dobu dosaženo na vojenském a politickém poli, že uplatnění rasových principů uzákoněných v Říši a uváděných v účinnost taktéž na území Protektorátu Čechy a Morava přijde konec konců k dobru i českému národu, že Německo ve svém Protektorátu Čechy a Morava nezabezpečilo pouze klid a pořádek, nýbrž především také položilo základ k novému hospodářskému rozkvětu a k dorozumění mezi oběma národy, a že Vůdcovým cílem byl i pokus o vyřešení židovské otázky na území bývalého Polska, nicméně jeho stěžejním cílem však bylo vytvoření pocitu bezpečnosti na celém kontinentě (viz Mírová výzva Anglii, stránka 142 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Jen žádné civilní oběti“, „Příčiny polské tragédie“, „Proč chtějí demokracie válčit“ či „Válka je nesmyslná“,

že osmý listopad 1932 (pozn.: tzv. „Pivní puč“) byl stabilně prezentován jako významný mezník v historii nacionálněsocialistického hnutí, jako obrat k lepšímu, ačkoliv v následujících letech se hnutí muselo vypořádat s mnohými překážkami a

dočasnými porážkami (viz *Proč Anglie chce válčit a Německo budovat* – stránka 188 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „O spravedlivém rozdělení světa“ a „Německý sociální stát je nebezpečný vzor“,

že Vůdce vysvětluje, že jeho cílem nebylo pouze vítězství nacionálně socialistického hnutí, ale toto bylo pouze prostředkem k tomu, aby mohlo být zahájeno osvobození národa, že koncentrační tábor je anglickým vynálezem, který „jsme si jen přečetli v lexikonu a později okopírovali“, ovšem s tím rozdílem, že Anglie poslala do těchto táborů ženy a děti (viz *Odpověď na Chamberlainovy plány* – stránka 214 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Cílem bylo osvobodit německý národ“ a „Koncentrační tábor je anglický vynález“,

že nacionální socialismus přinesl odpověď na ideologický rozpor mezi měšťáckým třídním státem a státem proletářským, třídním, a poskytl zároveň geniální řešení, které bylo s to tento pro národ škodlivý stav odstranit (viz *K 20. výročí založení NSDAP* – stránka 238 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Nacionalismus a socialismus se podařilo sjednotit“, „Zajištění životního prostoru ve střední Evropě“ a „Plutokratický teror“,

že Vůdce v roce 1940 optimisticky hleděl do budoucnosti, kdy bude možné budovat úspěšně zemi míru, práce, blahobytu a kultury (viz *K dělníkům zbrojovky Borsigwerke* – stránka 316 a násl.),

že Německo bylo na počátku roku 1941 příkladným sociálním státem, zatímco v západních demokraciích vládou plutokracie skládající se z několika finančních dynastií (viz *Novoroční projev* – stránka 354 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Německé mírové nabídky“ a „Nacionálně socialistické organizace se osvědčily“,

že na ukončení války v roce 1939 neměli zájem „židovsko-demokratičtí váleční interese“, a že Vůdce hledí roku 1941 do budoucnosti s vírou ve vítězství, neboť především mravně má Německá říše a její spojenci převahu nad kteroukoliv myslitelnou koalici světa (viz *Kdo chtěl válku na Balkáně* – stránka 406 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Odmítnutí německých mírových apelů“, „Židovsko-demokratický kapitál potřebuje válku“ a „Nastolení řádu bez sobectví a egoismu“,

že Vůdce boj na východní frontě nechtěl, že jeho program byl ve znamení mírumilovné výstavby a tvůrčí práce, přičemž nacionálně socialistická výstavba země byla teprve na počátku, ale přesto dosáhla úspěchů právě v oblastech, kde demokratický svět při řešení problémů ztroskotál (viz *Důvod války s Ruskem* – stránka 456 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Mírumilovná výstavba vlasti má prioritu“ a „Nacionálně socialistický stát se otvírá lidem“,

že Adolf Hitler označil za inspirátory nepřátelství vůči Německu konec konců především Židy, a mezi nimi a příslušníky národů, kteří stojí na druhé straně fronty jako nepřátelé Německa, činí zásadní rozdíl (viz *Boj evropských národů proti*

bolševismu – stránka 480 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Rasová otázka je klíčem světových dějin“ a „Židé v evropských národech“,

že zatímco Roosevelt se dostal na scénu jako „protekční politik“ a odborník na finanční spekulace, Adolf Hitler vzešel jako jednoduchý člověk z národa, a síly, které Roosevelta podporovaly, a z nichž se skládal jeho „poradenský sbor“, sestávaly z příslušníků určitého národa, proti kterým v Německu bojovali jako proti „parazitním zjevům lidstva“, a že Roosevelt povolal ke své podpoře elementy, které mají zájem na rozkladu a nikoli pořádku, čímž Adolf Hitler mínil americké Židy (viz Zúčtování s Rooseveltem – stránka 506 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Německo brání evropské kulturní dědictví“, „Roosevelt a jeho Židé“ a „Boj proti židovsko-kapitalisticko-bolševické koalici“,

že za hybnou silou v mezinárodních vztazích viděl Adolf Hitler mezinárodní Židovstvo a ve své řeči z 30.1.1942 formuluje Vůdce svůj poměr k Židům nekompromisně: „Válka může skončit jenom tím, že buď budou vyhubeny árijské národy, nebo Židovstvo zmizí z Evropy.“ (viz K 9. výročí převzetí moci – stránka 552 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Ctíme přírodní zákony“, „Myšlenka hnutí se osvědčila“ a „Mé velké mírové dílo“,

že Hitler spatřuje hnací sílu protivníků v mezinárodním Židovstvu a slibuje, že nacionální socialisté se postarají o to, aby tato démonická síla byla odhalena v celé své nebezpečnosti, a že Německo je podle Vůdce skutečně jedinou zemí na světě, kde se uskutečňuje sociální stát (viz Osudný boj dvou světů – stránka 596 a násl.), kdy navazující překlad projevu Adolfa Hitlera je opatřen mimo jiné mezititulky „Mezinárodní Žid je hnací silou protivníků“ a „Jen v Německu je sociální stát“.

čímž se měli dopustit **obžalovaní Pavel Kamas, Lukáš Novák a Stanislav Beer** zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka dle § 403 odstavec 1, odstavec 2, písmeno a) trestního zákoníku a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a **obžalovaná guidemedia etc, s.r.o.** přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka dle § 404 trestního zákoníku a přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia dle § 405 trestního zákoníku.

Nalézací soud takto rozhodnul, neboť, podle něj, by muselo být prokázáno, že výše uváděné předmluvy z obsahového hlediska byly psány způsobem, který by vylučoval možnost pochopit tyto předmluvy jinak než jako autorské dílo obžalovaného Stanislava Beera. Jinými slovy, že myšlenky a názory zde obsažené nejsou názory Adolfa Hitlera, ale obžalovaného Stanislava Beera, což se, dle názoru nalézacího soudu, neprokázalo, neboť jednak nalézací soud odkazuje na předmluvu ke knize, kde je uvedeno, že jejím úkolem není analyzovat, přezkoumávat projevy Adolfa Hitlera nebo s nimi jakkoliv polemizovat a výslovně je zde uvedeno, že je v knize upuštěno od hodnocení samotného obsahu projevů s tím, že každý čtenář může jejich obsah konfrontovat s neoddiskutovatelnými historickými fakty a reáliemi, které jsou obecně známé a dostupné.

Rovněž má být, dle nalézacího soudu, vysvětlen důvod existence stručného heslovitého přehledu před každým projevem a tzv. mezititulků, kdy předmluvy jsou zkrácenou podobou projevu samotného a vždy jsou sestaveny z pohledu řečníka, tedy Adolfa Hitlera. V případě mezititulků jde pak dle předmluvy pouze o snahu zpřehlednit text projevů z pohledu čtenáře.

S ohledem na to, jak byla v dané věci koncipována obžaloba, resp. celé trestní stíhání (trestné není vydání projevů, ale jejich doplnění komentáři vyznívajících jako souhlas s názory Adolfa Hitlera či pochopení pro jeho činy), se jako zcela zásadní jeví názor soudu, že i pro něho bylo velmi nesnadné odlišit v rámci komentářů k jednotlivým projevům, která část textu komentáře je „přetažena“ z projevu Adolfa Hitlera, a která je dílem obžalovaného Stanislava Beera.

Nalézací soud však přesto dopěl k závěru, že s ohledem na to jak jsou jednotlivé části předmluv uvezeny (tedy slovy „Hitler se obrací k ..“, „Vůdce spatřoval ...“, „Hitler argumentuje ...“ apod.), nemůže čtenář v dospět k závěru, že jde o vyjádření názorů a postojů obžalovaného Stanislava Beera.

Dále, dle názoru nalézacího soudu, zcela absentuje pojmový znak hnutí, které by prokazatelně směřovalo k potlačení práv a svobod. Toto hnutí – německý fašismus - v jeho právě historické podobě je již hnutím zaniklým. V průběhu dokazování nebylo zjištěno a prokázáno žádné konkrétní hnutí, které by takovým způsobem navazovalo na již zaniklý hitlerovský nacismus, byť je evidentní, že pro celou neonacistickou scénu je hitlerovský fašismus v jeho historické podobě živnou půdou a výchozím bodem. Nelze tedy všechny neonacistická hnutí označit jako přímé pokračovatele hitlerovského fašismu v jeho historické podobě, i když některé projevy s ním budou neodmyslitelně spojovány.

Soud taktéž nezjistil, že by se obžalovaní měli rovněž snažit veřejně ospravedlnit nacistické genocidium a jiné zločiny nacistů.

Podle názoru obžaloby je nutno se prvně zabývat tím, jak kniha jako celek působí na čtenáře. Vzhledem k tomu, že odvolání odůvodňuje odlišný státní zástupce, který se s věcí neseznámil dříve, než mu byla přidělena, mohl nezaujatě a s odstupem vnímat i další stěžejní důkaz ve věci, který hodnocen nebyl, ačkoliv byl řádně v hlavním líčení proveden. Tímto důkazem je to, jak kniha na první moment, kdy si ji čtenář otevře, jak na něj zapůsobí, jaký u něj vzbudí dojem. Jde jen o samotné Hitlerovy projevy, historicky nepopíratelné nebo je v knize něco navíc? Má čtenář šanci si udělat nezaujatě obrázek sám či mu je něco skrytěji podsouváno?

Při prvotním přečtení z knihy vyznívá totiž určitá snaha o jistou rehabilitaci a částečné očištění či polidštění postavy Adolfa Hitlera. Už na začátku je patrné jak se u knihy pracuje, po předmluvě, která je víceméně nezávadná, následuje jako kompenzace stať Dr. Josepha Goebbelse, jenž velebí Adolfa Hitlera jako řečníka a obsahuje rasistické antisemitické závěry a postřehy jež jsou dávány do kontrastu s Hitlerovými schopnostmi ovládnout masu v rámci svého projevu.

Tento efekt u knihy zcela evidentně vzniká i z dalších věcí, že obsahy projevů jsou čtenářsky mnohem přístupnější ve formě jejich předmluv než samotné, autentické

projevy. Bohužel tyto předmluvy nejsou tak úplně v souladu s textem předmluvy koncipovány z pohledu Adolfa Hitlera (což je ze stylistického hlediska pochopitelné), ale jsou psány právě stylem komentátora, který zjevně působí dojmem, že má pro Adolfa Hitlera, jeho činy a výroky přinejméně „pochopení“.

A jak již bylo uvedeno výše, uvozující formulace, které jsou pro nalézací soud vodítkem pro rozlišení, zda následující obsah věty má být chápán jako názor komentátora či naopak výrok Adolfa Hitlera, totiž obžaloba chápe zcela jinak, a to jako formulace, které mají za cíl činy Adolfa Hitlera v letech 1939 až 1942 vysvětlit, ospravedlnit či vylicit jako nevyhnutelné.

Obžaloba tedy obecně považuje stylistiku komentářů k jednotlivým projevům Adolfa Hitlera za záměrně zavádějící a mající za cíl vyvolat ve čtenáři pochopení pro činy Adolfa Hitlera. Komentáře jsou koncipovány jako jednotlivé „příběhy“ z historie, jejichž základem je jeden z osmnácti projevů Adolfa Hitlera zasazený do historického rámce, ovšem výhradně z pohledu Adolfa Hitlera. Adolf Hitler je v těchto „příbězích“ líčen jako člověk, který „se obrací ke svým posluchačům“, „vysvětluje“, „neskrývá své cíle“, „ztráty na životech ho naplňují upřímnou soustrastí“, „musí se rozhodovat do jisté míry proti svým citům“, což nepochybně působí dojmem jakéhosi „přítakání“ či alespoň pochopení činů a výroků Adolfa Hitlera ze strany autora komentáře.

Mimo jiné se v tomto duchu (rehabilitace Adolfa Hitlera a spol.) vyjádřil i hlavního líčení zástupce právnické osoby quimedia etc, s.r.o. Tomáš Pecina, který mimo jiné uvedl, že vydavatelství se zabývá mimo jiné otázkami „historických lží, které jsou prezentovány společností“. Obžaloba si naopak nemyslí, že by současná historická bádání ohledně třetí říše obsahovaly nějaké historické lži, jak to prezentuje quidimedia etc, s.r.o..

Dále se státní zástupce zabýval otázkou jak přistoupit k hodnocení celé věci, kdy si jako vodítko jednoho z možných přístupů zvolil nejbližší možný judikát v podobné věci a to, tady se shodne poprvé a naposledy s obhajobou, jde o judikát Nejvyššího soudu ve věci knihy Adolfa Hitlera *Main Kampf*.

Nalézací soud měl, podle jeho názoru, z pohledu tohoto judikátu hodnotit taktéž další zcela zásadní věc ve věci a to je vztah samotných obžalovaných k pravicovým myšlenkám a hnutím, založených na již historickém základě třetí říše a myšlenek Adolfa Hitlera. Neboť takto činit měl, kdy to činí i Nejvyšší soud, jak to vyplývá z odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.3.2005, sp. zn. 3 Tdo 1174/2004, tedy v tzv. kauze *Mein Kampf*, kdy Nejvyšší soud ve vztahu k obžalovanému Michalu Zítkovi uvedl následující: *„Dovolatel je především osobou, které podle znaleckého posudku jsou cizí sklony k diskriminaci určitých osob nebo skupin. V inkriminované době vedl jako ředitel a majitel legálně fungující nakladatelství. V rámci jeho edice Knihy, které změnily svět se v roce 2000 rozhodl, že nechá přeložit a následně v České republice vydá knihu M. K., jejímž autorem byl A. H. Aby bylo dosaženo potřebné „dobové autenticity“, nechal knihu příslušně graficky upravit (viz výrok napadeného rozsudku), jak je ostatně běžné i u jiných publikací zabývajících se obdobím Třetí říše. Knihu také skutečně vydal, a to v poměrně velkém nákladu 106.000 výtisků, což nasvědčuje dovolatelem očekávanému komerčnímu úspěchu a s ním spojenému podnikatelskému zisku z prodeje publikovaného „atraktivního“ titulu. Žádná z těchto skutkových*

*okolností však podle názoru Nejvyššího soudu **nemůže být bez dalšího podkladem pro právní závěr, že dovolatel (otevřeně či skrytě) sledoval ještě další záměr, a to propagaci hnutí uvedeného v § 260 tr. zák. Tak by tomu mohlo být pouze v případě, že by popsaná činnost byla zahrnuta dovolatelovým úmyslem buď přímo, anebo alespoň ve formě srozumění způsobit následek, s nímž trestní zákon v ustanovení § 260 takovou činnost spojuje***“.

V této souvislosti lze říci k nakladatelství guidemedia etc., že zatímco v případě knihy Mein Kampf šlo o počín nakladatelství s širokou škálou titulů sahající od poezie přes beletrii po naučnou literaturu, přičemž sama kniha Mein Kampf byla vydána v edici „Knihy, které změnilý svět“ po boku Komunistického manifestu, Leninova Státu a revoluce či Kladiwa na čarodějnice, knize Adolf Hitler - Projevy tvořily v nakladatelství guidemedia etc společnost téměř výhradně knihy s tituly jako Hitlerovi Češi, Program NSDAP či Mírové dílo Adolfa Hitlera. Což toto ani zástupce právnické osoby nepopírá, ba navíc to i otevřeně u hlavního líčení prezentuje, včetně výše údajně do oběhu uváděných historických lží.

Všechny obviněné lze charakterizovat jako zástupce nepříliš početné tuzemské scény tzv. alternativních vykladačů historie, zaměřených však výhradně na téma soužití německého a českého etnika, jen v období 1. pol. 20. století a 2. světové války. Tato scéna mnohdy osciluje od otevřené adorace či obhajoby nacistického Německa, přes kritiku Československa až po popírání či zpochybňování genocidia. Tito ideově blízcí autoři jsou sdruženi okolo internetového blogu Náš směr, jehož správcem je Stanislav Beer, užívající pseudonym Lukáš Beer. Z této ideologické pozice se rovněž jmenovaní vymezují vůči historikům, ač sami formální vzdělání v oblasti historie postrádají. (viz podrobná zpráva ÚOOZ z 3.11.2014)

K samotnému Pavlu Kamasovi lze v tomto směru poukázat na další skutečnost, a to že byl v minulosti odsouzen pro „ideologicky“ motivované fyzické napadení, kdy v roce 1996 společně s dalšími dvěma odsouzenými napadl jako příznivec hnutí skinheads tři anarchisty, resp. osoby z opačného konce politického spektra. Dalším nepopíratelným faktem je, že v rámci trestního řízení vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 4 T 78/2013 proti obžalovanému Robinu Sienerovi, narozenému dne 11.9.1980, stíhanému pro přečiny hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob dle § 355 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 odstavec 1 trestního zákoníku a založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka dle § 403 odstavec 1 trestního zákoníku, tohoto doprovázel a vykonával funkci tlumočnicka mezi ním a jeho obhájcem (viz příložený protokol z hlavního líčení konaného dne 23.7.2014), přičemž Robin Siener je dle zjištění Policie ČR, ÚOOZ známým německým neonacistou a aktivistou německé Národnědemokratické strany a přidružených neonacistických organizací a seskupení (viz podrobná zpráva ÚOOZ z 25.3.2013).

Pavel Kamas je dále v rámci tuzemské krajně-pravicové scény znám dlouhodobě jako kontaktní osoba aktivistů bývalé neonacistické organizace Národní odpor, zejména **Erika Sedláčka** a **Milana Hrocha**, přičemž s druhým jmenovaným udržuje dlouhodobě intenzivní kontakty. Na jeho účtu v síti Facebook je evidentní, že se cíleně setkal a chválí se z blíže nespecifikovaného setkání s **Ernstem Zündelem** (duchovním vůdcem současné scény popíračů Holocaustu, který v minulosti čelil opakovaným

trestním stíháním i vězení), **Gerdem Honsikem** (Rakouský ultrakonzervativní a nacionalistický publicista, patří mezi popírače Holocaustu) a **Herbertem Belischanem** (dřívější příslušník nechvalně známých jednotek SS (Schutzstaffel), jenž je znám právě obhajováním a adorací tohoto uskupení) v Torremolinos, Španělsku z října 2013. (viz podrobná zpráva ÚOOZ z 3.11.2014)

Na svém účtu v síti Facebook v příspěvku ze dne 21.7.2013 opět odkazuje na téma Holocaustu, kdy zpochybňuje počty zavražděných Židů. Z dalších příspěvků lze uvést příspěvek z 20.4.2013, kdy Pavle Kamas uvádí: Dnes narodil se on, slavný rakouský malíř, mého srdce šampión", přičemž lze zdůraznit, že se jedná o narozeniny Adolfa Hitlera. (viz podrobná zpráva ÚOOZ z 3.11.2014)

K samotnému **Stanislavu Beerovi** lze uvést, že je znám jako administrátor blogu *Náš směr*. Tento blog se profiluje na "*otázky české národní historie*", které se snaží prezentovat alternativně a vymezuje se tak vůči studiím či publikacím "oficiálních" historiků. Blog tak obsahuje články a příspěvky adorující či vyzdvihující různé aspekty nacistického Německa, a to jak ve smyslu ideologie, tak státní správy, relativizuje opatření či instituce působící v rámci správy Protektorátu Čechy a v některých případech se věnuje i prezentaci rasové politiky a zpochybňování genocidia. Tomuto zaměření odpovídá i příspěvek z 6.6.2013 učiněný prostřednictvím profilu Stanislava Beera v síti Facebook, ve kterém v reakci na článek J.X. Doležala o nakladatelství Guidemedia označuje autora pejorativně za "*židovského novináře*". Dále bylo zjištěno, že Stanislav Beer příležitostně doprovází Pavla Kamase na setkání a akce v zahraničí, mj. se společně zúčastnili výše uvedeného Sudetoněmeckého dne v Augsburgu. (viz podrobná zpráva ÚOOZ z 3.11.2014)

K samotnému **Lukáši Novákovi** lze uvést, že je dlouholetý kolega Pavla Kamase a **spoluzakladatel** vydavatelství Guidemedia, etc. Jeho ideologické zaměření je opět směrem ke scéně popíračů holocaustu poukazuje obsah jeho profilu v síti Facebook, kde zveřejňuje např. úryvky z publikací **Davida Duka** (Další z chronicky známých postav scény popíračů Holocaustu. Duke je navíc proslulý svým více či méně otevřeným antisemitismem. V roce 2009 navštívil Duke Prahu a setkání tehdejší buňky neonacistické organizace Národní odpor Praha, přičemž byl zadržen pro podezření z podpory a propagace hnutí dle § 260 trestního zákona). (viz podrobná zpráva ÚOOZ z 3.11.2014)

Pokud bychom se tedy podívali, na obžalované, z jiného úhlu pohledu, tak, **a to na rozdíl od Michala Zítka**, bylo jejich cílem a úmyslem zcela zjevně svým jednáním propagovat ve smyslu § 403 trestního zákoníku či přinejméně projevovat sympatie ve smyslu § 404 trestního zákoníku vůči názorům a činům hlavního představitele nacionálního socialismu v jeho historické podobě. Zcela evidentně jim nešlo jen o vydání historických textů.

Co se týká otázky možné absence pojmového znaku hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod. Státní zástupce má názor, že doopravdy samotný historický hitlerovský nacismus, ve své čisté podobě, již dál opravdu neexistuje. Nicméně tady do pojmu hnutí je nutno zahrnout některé z navazujících hnutí čerpající svou ideologii, byť jen částečně, z toho hnutí již mrtvého. A opětovně se můžeme minimálně inspirovat vztahy obžalovaných k pravicové scéně. Tito jsou sdruženi do hnutí alternativních vykladačů historie – včetně kontaktů na hnutí popíračů holocaustu, Pavel Kamas má vazby na členy hnutí Národní odpor, včetně dobrých vazeb Robina Sienera příspěvatele a autora článků na známé webové stránce

neonacistických organizací. Tedy svými projevenými postoji a názory jsou členy hnutí, které navazují na historický hitlerovský nacismus a propagují v nových, navazujících hnutích myšlenky hitlerovského nacismu dále v úmyslu očistit tento v očích veřejnosti.

Dle názoru žalobce, nalézací soud nehodnotil všechny důkazy, mimo jiné se nezabýval samotnými osobami obžalovaných, jejich trestní minulostí a jejich vztahů k pravicové scéně, tak jak to činili i Nejvyšší soud ve věci Michala Zítka. Zejména je nutno dokazování doplnit o zprávu ÚOOZ ze dne 3.11.2014, která je přílohou tohoto odvolání, včetně zprávy ze dne 25.3.2013, která se nachází ve spise vedeném u MS v Brně pod sp. zn. 4 T 78/2013 či si ji znovu do spisu vyžádat od Policie ČR.

Na základě shora uvedených skutečností proto

n a v r h u j i ,

aby Krajský soud v Brně, jako soud odvolací, po přezkoumání napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1, písmeno c) trestního řádu zrušil a podle § 259 odstavec 1) trestního řádu vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V Brně dne 5. listopadu 2014

Za správnost vyhotovení:
Jana Dubnová

Dubnová

Státní zástupce:
Mgr. Robert Hanuš, v.r.

Příloha: zpráva ÚOOZ ze dne 3.11.2014